

PORTADA

CUP de força

La CUP veu Junts pel Sí “atrapat entre les pantalles d’un procés que sembla que no hagi de culminar mai”, estancat en el “processisme”, refractari a la desobediència i en “baixa mobilització”. Un avís perquè es “posin les piles” de cara a la negociació d’uns pressupostos que el vice-president Oriol Junqueras qualifica com “els més socials de la història”.

Reportatge d’Àlex Milián

“**L**a CUP-CC no entrarà en cap dinàmica que suposi avalar uns pressupostos que no es plantegin la desobediència clara i frontal amb relació a les imposicions de l’Estat espanyol”. Aquest és un fragment de la ponència política de la CUP, aprovada per la seva Assemblea Nacional, el passat 22 de maig, i clarament destinada a marcar l’orientació dels pressupostos cap a un escenari postautonòmic. En paraules d’un dels membres del secretariat nacional de la CUP, Xevi Generó, a EL TEMPS, el que la CUP valorarà és si realment els pressupostos “suposen un avanç cap a la ruptura” (vegeu entrevista a la pàgina 22).

En els últims mesos, tots els membres de la CUP, en públic, miren de desvincular la negociació dels pressupostos d’altres fronts oberts amb Junts pel Sí –i molt especialment amb els membres de Convergència. En primer lloc, s’arrossega certa rancúnia per la negociació d’investidura que va provocar el “pas al costat” d’Artur Mas, un mal-estar que es va estendre a les eleccions a l’Assemblea Nacional Catalana (ANC) ja que →

→ la CUP considera que Jordi Sànchez –ara reelegit president– havia fet un paper molt contrari als seus interessos.

En segon lloc, hi ha l'estira-i-arronssa per la desobediència als municipis que han aprovat mocions de suport a la Declaració del 9N (també coneguda com Declaració de Desconnexió): aquest enfrontament l'ha protagonitzat la CUP contra la convergent Neus Lloveras, alcaldessa de Vilanova i la Geltrú i presidenta de l'AMI (Associació de Municipis per la Independència), que defensava –com tota l'AMI– que els ajuntaments lliurin a l'Audiència Nacional tots els documents que reclami sobre aquestes mocions de suport. Els dirigents i els ajuntaments d'ERC han quedat astutament al marge del debat.

En tercer lloc, hi ha un element de discòrdia dins mateix de Junts pel Sí, que Convergència interpreta com un intent d'ERC de “donar peixet” a la CUP. Es tracta de la possibilitat de reduir els impostos en els trams més baixos de l'IRPF i apujar-los en els més alts: una possibilitat que va avançar Oriol Junqueras però que no es concreta en els Pressupostos de 2016 tot i que tornarà a aparèixer en el debat parlamentari que ha de culminar a finals de juliol.

Finalment, la passada setmana el conflicte al barri de Gràcia de Barcelona com a resultat del desallotjament d'un espai ocupat, l'anomenat “Banc Expropiat”, va endegar un nou atac de la CUP al Govern de Junts pel Sí per un “ús desproporcionat de la violència per part de la Brigada Mòbil (BRIMO) dels Mossos” amb l'exigència inclosa de dimissió del director general de la Policia, Albert Batlle.

Aquesta última emprenyada de la CUP es va produir el mateix dia que el vice-president i conseller d'Economia, Oriol Junqueras, presentava els pressupostos (perquè el desallotjament a Gràcia havia estat la nit abans). Per fer més evident la seva disconformitat amb el desallotjament, la diputada de la CUP que havia d'assistir a la presentació dels

pressupostos per part de Junqueras, Eulàlia Reguant, va agafar el *pen drive* amb tota la informació i no va assistir a la reunió política a la Sala de Grups del Parlament. I per fer més públic el seu posicionament contrari a l'esmentat desallotjament, els portaveus de la CUP –que havien convocat la premsa per fer una primera valoració dels pressupostos, com la resta de partits aquell dia– es van negar a parlar de res més que no fos el tancament del “Banc Expropiat” i “l'ús de la violència per la Brimo”.

Una altra vegada hi havia qui veia estendre's una ombra fosca sobre els pressupostos, una amenaçadora tempesta que, aparentment, no neguitejava ni un gram Oriol Junqueras, artífex dels pressupostos, que treia importància a l'acte de rebel·lia de la CUP –en el sentit que no significava res per a la tramitació parlamentària dels pressupostos.

Per contra, sobre Convergència planava una altra vegada la por d'una nova negociació maratoniana per aconseguir un suport que consideraven resolt amb els acords del 9 de gener –els acords que van permetre la investidura de Puigdemont i que comprometien la CUP a “no votar en cap cas en el mateix sentit que els grups parlamentaris contraris al procés i/o el dret a decidir quan estigui en risc l'esmentada estabilitat”.

Uns dies abans, després de l'esmentada Assemblea Nacional de la CUP, ja havien saltat totes les alarmes en CDC perquè, en la votació de les esmenes a la ponència política es va admetre, amb una àmplia majoria de vots, d'incloure l'expressió “deslliurar-se del pacte amb Junts pel Sí”.

Els convergents veuen a venir dos mesos d'intenses negociacions que els agafen en un moment de reinvençió com a partit –per la refundació de CDC–; amb un líder amb cara de pòquer –Mas no resol la incògnita del seu futur paper– i el fantasma sempre omnipresent de la unió de l'esquerra en contra seu –molts convergents alerten que ERC voldria reeditar una mena de tripartit

LA CUP, EL BANC I EL PRESSUPOST. Eulàlia Reguant, Joan Garriga i Anna Gabriel a la plaça de Sant Jaume per protestar contra el desallotjament del “Banc Expropiat”. La CUP va recollir la informació sobre els pressupostos i no va assistir a la sessió informativa del conseller d'Economia, Oriol Junqueras.

**EL GRUP D'ACCIÓ PARLAMENTÀRIA I EL CONSELL
POLÍTIC DE LA CUP S'ANIRAN REUNINT CADA 15
DIES PER ANALITZAR ELS PRESSUPOSTOS, FINS
QUE ES VOTIN EL 20 O 27 DE JULIOL**

PRESSUPOST SOCIAL. El vice-president i conseller d'Economia, Oriol Junqueras (dreta), lliura el projecte de llei de Pressupostos 2016 a la presidenta del Parlament, Carme Forcadell. Junqueras diu que la promesa d'un increment de 285 milions d'euros per al pla de xoc s'ha més que duplicat, amb un increment de 874,3 milions.

PARLAMENT DE CATALUNYA

→ d'esquerres que assumiria, en l'àmbit nacional, la convocatòria d'un referèndum unilateral.

La ponència política de la CUP tenia unes altres crítiques contundents per "esperonar" el Govern: "El procés independentista a Catalunya es troba avui atrapat entre les pantalles d'un procés que sembla que no hagi de culminar mai, l'anomenat processisme, i la pulsio independentista que, malgrat mantenir-se, es troba en una fase de baixa mobilització més enllà de dades concretes".

Dos mesos de negociacions

Els dos mesos d'estira-i-arronsa sobre els pressupostos són fàcils de preveure. El ple del Parlament que haurà de votar els Pressupostos està previst per al 20 de juliol, tot i que, molt possiblement, s'endarrerirà fins al 27 de juliol: la raó és que molt probablement el PP portarà el projecte de llei de Pressupostos al

Consell de Garanties Estatutàries i això forçarà la celebració d'un ple extraordinari l'últim dimecres abans d'agost. El portaveu del PP, Enric Millo, ja va anunciar que considerarà aquesta possibilitat si hi ha alguna partida que desenvolupa la Declaració del 9N, suspesa pel TC, i ja va projectar les seves sospites sobre l'augment de les partides destinades a l'Agència Tributària i al Departament de Relacions Exteriors –el "Departament d'Afers suspesos", va dir Millo.

Durant aquest període, la CUP anirà analitzant a poc a poc el text dels pressupostos i oferint dosis quinzenals d'opinions sobre el projecte de llei. Aquesta mena de decisions sobre decisions parlamentàries no les pren cap assemblea sinó el consell polític de la CUP més el Grup d'Acció Parlamentària (GAP), on són representades les formacions que estan adscrites a la coalició electoral CUP-CC. Al consell

+ XEVI GENERÓ

MEMBRE DEL SECRETARIAT NACIONAL DE LA CUP

«Els pressupostos han de representar un avanç cap a la independència»

—Com interpreten l'esmena que van aprovar en l'última assemblea nacional a favor de "deslliurar-se" de l'acord amb Junts pel Sí?

—La interpretem en dos sentits. D'una banda, que continuem estant per la ruptura i, de l'altra, que passem a ser oposició real al Govern de Junts pel Sí pel que fa a polítiques d'austeritat i polítiques estancades en el marc autonòmic.

—Per què?

—Per dos motius. Entenem que, per eixamplar la base independentista només ho podem fer per l'esquerra. I això és impos-

sible si estem lligats a les polítiques de retallades i de privatitzacions en el marc d'un austericidi que no permet que l'esquerra independentista parlamentària pugui fer d'esquerra independentista parlamentària. El resum que en fem és que continuem compromesos amb la ruptura. Per això diem que "estem lligats a la declaració del 9-N", perquè entenem que no s'ha avançat. Algú l'ha desada en un calaix però s'ha de desplegar.

—La ponència també afirma que "el procés independentista a Catalunya es troba atrapat entre les pantalles d'un procés

que sembla que no hagi de culminar mai, l'anomenat processisme".

—Sí, i que ens trobem en aquest processisme ens ho demostren les declaracions d'Artur Mas de dilluns, que va parlar d'unes noves plebiscitàries. Sempre apareixen noves pantalles que no porten mai a una culminació final. En aquest cas nosaltres creiem que els fets unilaterals i les propostes de tirar endavant han de facilitar un marc de ruptura que sigui inequívoc i no un final sempre infinit. El que hem de fer realment és un procés de ruptura democràtica amb l'Estat.

—I expressaven el seu malestar per aquesta dilació...

—Es pot dir malestar per la dilació o es pot dir convicció que la desobediència i els passos fermes ens poden fer avançar molt més cap a tot allò que vol la majoria social del país. No només som crítics en la dilació sinó que estem molt convençuts de la ruptura.

—En els últims mesos hi ha hagut desacords amb Junts pel Sí per temes com la desobediència?

—Hem fet el que hem aprovat al Parlament: desobeir els requeriments de l'Audiència Nacional i el TC. Sobretot per sentit comú. No ho hem aprovat perquè sigui paper mullat; ho hem aprovat perquè es faci. I els nostres municipis i la nostra gent ho ha aplicat. Això és el que demanem. També per un altre sentit: perquè això ha provocat mobilització. A Vic gent de perfil molt diferent ha donat suport a Joan Coma [acusat personalment

polític hi ha representants de les tretze assemblees territorials de la CUP, entre tres i sis representants de cadascuna, i representants dels diferents moviments implicats amb la candidatura CUP-CC: Endavant-OSAN, Arran, Poble Lliure, la COS, Lluita Internacionalista, En Lluita, Corrent Roig, SEPC (Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans), Col·lectiu Drassanes i Constituents per la Ruptura, a més de Crida Constituent. També hi participa, és clar, el secretariat nacional de la CUP.

Normalment, el consell polític i el GAP es reuneixen un cop al mes, però en situacions com l'actual, en què cal analitzar i discutir els pressupostos, consell i GAP es veuran més sovint. En els propers mesos les opinions de la CUP sobre els pressupostos s'aniran dosificant amb comptagotes cada quinze dies.

Queda palès que són el consell polític i el GAP els òrgans que decidiran la resposta del grup parlamentari, però també és lògic que bona part d'aquests òrgans tinguin en compte dos criteris previs. D'una banda, l'acord amb Junts pel Sí del 9 de Novembre, que implicava l'esmentat compromís de la CUP de "no votar en cap cas en el mateix sentit que els grups parlamentaris contraris →

per les declaracions fetes al ple que va aprovar la moció de suport a la declaració del 9N]. A Berga hi va haver un suport impressionant al voltant de l'alcaldesa. Això ens demostra que no només és desobeir per desobeir. En Joan Coma ho deia molt bé: "Nosaltres no som ni més valents ni més temeraris; simplement ens ho creiem".

—**L'altre dia, a la ponència política, van aprovar aquest text: "La CUP-CC no entrarà en cap dinàmica que suposi avalar uns pressupostos que no es plantejin la desobediència clara i frontal amb relació a les imposicions de l'Estat espanyol (topalls de dèficit, suspensió de lleis, suspensió de sistemes de recaptació), dels mercats financers (deute i interessos del deute), i que no es plantejin la reversió de les privatitzacions i les retallades dels darrers anys". L'assemblea, aquí, els diu per on poden passar i que no es poden empassar?**

—L'assemblea diu que els pressupostos han de ser una eina política i de ruptura. Per tant, nosaltres no entrarem a comparar els pressupostos de 2016 amb els de 2015. Aquesta no és la nostra partida. La nostra partida és jutjar si els pressupostos suposen un avanç cap a la ruptura. Són un exemple de quins passos seguim en termes de desobediència, etc.? Després d'això mirarem que, evidentment, incloguin l'aturada de privatitzacions, la reversió de les retallades, la presència dels impostos suspesos... Però això són mesures que podem anar desgranant i s'acceptaran o no. Ens agrada més dir que mirarem si són uns pressupostos de ruptura o són uns pressupostos autonòmics. Perquè, fa dos o tres anys, els responsables actuals del departament d'Economia deien que votaven els últims pressupostos autonòmics. I han passat dos anys.

EFE

→ al procés” i el pla de xoc en despesa social –el dot amb el qual Junts pel Sí segellava el compromís. I de l'altra, la ponència política recent aprovada en Assemblea que, sobre pressupostos, era molt clara: “La CUP-CC no entrarà en cap dinàmica que suposi avalar uns pressupostos que no es plantegin la desobediència clara i frontal amb relació a les imposicions de l'Estat espanyol (topalls de dèficit, suspensió de lleis, suspensió de sistemes de recaptació), dels mercats financers (deute i interessos del deute), i que no es plantegin la reversió de les privatitzacions i les retallades dels darrers anys”.

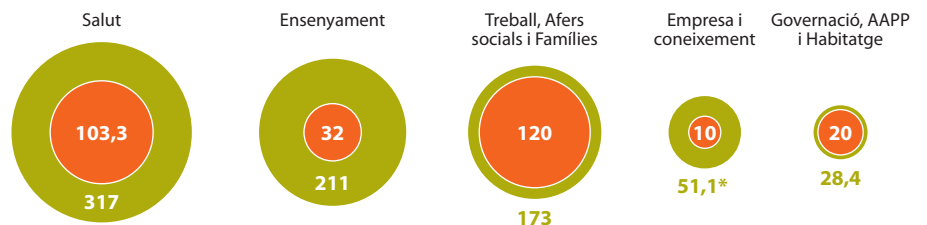
El projecte de llei de Pressupostos 2016, presentat pel conseller d'Economia, Oriol Junqueras, la setmana passada, compleix a bastament els compromisos del pla de xoc que acompanyaven l'acord del 9 de gener entre Junts pel Sí i la CUP-CC per invertir Puigdemont (vegeu el gràfic d'aquesta pàgina).

Això afirmava el mateix Oriol Junqueras a la presentació del projecte de

Les promeses del Pla de Xoc

Comparativa dels increments previstos pel Pla de Xoc i l'increment previst en el Projecte de Pressupostos 2016. Milions d'euros.

● Increment Pla de Xoc (Acord JxSí-CUP) ● Increment Projecte Pressupostos 2016

*Inclou la previsió del Pla de Xoc per Pobresa Energètica i també un increment del pressupost destinat a Ensenyament universitari.

Font: Departament d'Economia

lleï, el passat 24 de maig al Parlament de Catalunya: “El pla de xoc preveia per a Ensenyament un increment de 32 milions d'euros i ara, en el pressupost, té un increment de 211 milions. També la Salut tenia destinat, pel pla de xoc, un increment de 103 milions d'euros i la

previsió pressupostària finalment serà d'un increment de 317 milions d'euros”. De fet, el cost total del pla de xoc social compromès per Junts pel Sí amb la CUP suposava un increment del pressupost en 285,3 milions d'euros, que ara es convertirà en un augment de 874,3 milions.

El Temps

Nova maqueta

Nous opinants

Nou format

Nou Temps

Ja al teu quiosc

Per fer-te
subscriber entra a
www.eltamps.cat
escriu-nos a
[subscripcions@
eltamps.cat](mailto:subscripcions@eltamps.cat)
o telefona al
902131025.

Us atndrem de
9.00 a 14.00 hores

DESACORDS. Als desacords de la CUP i Convergència per la no investidura d'Artur Mas i els actes de desobediència municipals, es va afegir aquesta setmana el desallotjament del "Banc Expropiat" al barri barceloní de Gràcia, pel qual la CUP ha demanat la dimissió del director general de Policia, Albert Batlle. Dins de Convergència hi ha la por d'una negociació maratoniana de pressupostos en un moment de refundació del partit. A sota, una imatge del superdissabte (21 de maig) en què CDC va decidir fer foc nou.

Per això, insistia Junqueras, "mai les polítiques socials havien tingut tant percentatge del pressupost com en aquest 2016". Segons el conseller d'Economia, "del total dels pressupostos, el 73,6% són destinats a polítiques socials; i, del total de l'increment respecte als pressupostos de 2015, el 78,5 per cent va a polítiques socials".

Els pressupostos –si més no teòricament– també destinen xifres milionàries a partides que haurien de servir per crear estructures d'Estat i eren, per tant, compromisos de la famosa declaració de desconnexió del 9N. És el cas del "desplegament de la Hisenda pròpia", a la qual es destinaran (segons el pressupost) 48,5 milions d'euros. En el llistat d'"actuacions principals incloses en els pressupostos" pel que fa a l'Agència Tributària s'especifica, com a prioritat més agosarada, el "desplegament de l'administració tributària de Catalunya". Sense més detalls. Pel que fa al pressupost d'Afers Exteriors i Transparència –el nou departament que encapçala Raül

Romeva–, augmentaria un 48 per cent.

Però si el projecte de Junqueras compleix el pla de xoc i incorpora ingressos per a estructures d'Estat cabdals per la Declaració del 9N, alhora també compleix altres expectatives de la CUP-CC: els pressupostos segueixen tots els canons dels comptes autonòmics convencionals i no superen els límits de deute fixats pel Ministeri d'Economia per a aquest exercici, que són del 0,7 per cent, una norma que la ponència política de la CUP exigia desobeir quan es referia als "topalls de dèficit".

Alguns dirigents d'ERC riuen per sota el nas quan se'ls esmenta la possibilitat d'una CUP que no aprovi els pressupostos. Al contrari que els de Convergència, els diputats provinents d'ERC semblen estar molt còmodes amb l'actual situació, entre la reinvençió de CDC i la impaciència de la CUP. Però són els pressupostos del conseller Oriol Junqueras i els pròxims dos mesos, fins al 27 de juliol, prometen fer-se més llargs que un dia sense pa. ●